

บัปตาตาให้ประสบการณ์กับลูกแต่ละคนของสภาพสุดท้ายของลูก นั่นคือสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ในสภาพนี้ลูกมีประสบการณ์: ของการเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจอย่างสม่ำเสมอ นายพระอาทิตย์แห่งความรู้ และเพียบพร้อมไปด้วยทุกคุณธรรม เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในทุกความคิด ทุกลมหายใจและทุกวินาที ของการเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออย่างสม่ำเสมอ และได้รับมิตรภาพของรักและความร่วมมือของดวงวิญญาณที่สูงส่งของครอบครัวบราห์มิน ประสบการณ์นี้คล้ายกับเมื่อลูกใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำให้ลูกได้สัมผัสกับสิ่งที่อยู่ไกลออกไปจะเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้มาก ในทำนองเดียวกัน ด้วยสายตาที่สูงส่ง ลูกสามารถสัมผัสดวงวิญญาณที่อยู่ไกลออกไปว่าอยู่ใกล้มาก เช่นที่ลูกเห็น ลูกพูด และร่วมมือกับดวงวิญญาณที่อยู่กับลูก ในทำนองเดียวกัน แม้ว่าดวงวิญญาณจะอยู่ในอเมริกา ด้วยสายตาที่สูงส่ง – ที่ไม่ใช่มิติของการเข้ามามี – แต่ด้วยสายตาที่สูงส่งทางจิต ลูกสามารถที่จะเห็นดวงวิญญาณและพ่อของดวงวิญญาณในรูปที่เป็นธรรมชาติของพวกเขา ลูกไม่จำเป็นต้องทำงานหนักหรือเพียรพยายามที่จะเห็นดวงวิญญาณ แต่ลูกจะเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองเห็นผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติ จิตสำนึกของร่างกายถูกสั่นสะเทือนเช่นเดียวกับที่จิตสำนึกของดวงวิญญาณที่ถูกสั่นไปตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ลูกจะไม่สามารถที่จะเห็นสิ่งใดนอกจากดวงวิญญาณ – ดวงวิญญาณกำลังเดิน และดวงวิญญาณกำลังทำทุกสิ่ง ดวงตาทางร่างกายของลูกและดวงตาของจิตใจของลูกจะไปที่เพชรพลอยตรงกลางหน้าผากอยู่เสมอ ลูกจะมีสำนึกของพ่อและทุกดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ จะเป็นภาษาอะไรในเวลานั้น? จะเป็นภาษาของความคิดที่สูงส่ง ลูกจะไม่ใช้ผู้ที่ให้คำบรรยาย แต่เป็นผู้ที่ดึงดูดทางจิต ไม่ใช่ด้วยคำพูด แต่ด้วยสภาพของลูกและกระจกของชีวิตที่สูงส่งของลูก ลูกจะให้ประสบการณ์ของรูปนี้อย่างง่ายดาย แทนที่จะเป็นคำพูด ดวงตาของลูกจะเป็นวิธีที่จะทำให้ประสบการณ์นี้ ภาษาของดวงตาจะเป็นภาษาของความคิด พลังของความคิดของลูกทำงานได้เร็วกว่าเสียงของคำพูดของลูก เหตุนี้เองลูกต้องทำให้พลังของความคิดที่สูงส่งของลูกนั้นสะอาดมากที่จะไม่มีความไม่สะอาดใดๆของความไร้สาระแม้เพียงเล็กน้อยในความคิดนั้น สิ่งนี้รู้กันเป็นอย่างดีว่า การมีเส้นที่ชัดเจน

ลูกจะได้สัมผัสกับความสำเร็จของงานต่างๆมากมาย ที่ประสบความสำเร็จด้วยพลังของความคิดนี้ ความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ที่ลูกไม่ได้สัมผัส ตามที่ลูกมีสัจจะผ่านคำพูด หรือวิธีการอื่นที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในดวงวิญญาณ งานทางกายภาพ และสัมผัสการของดวงวิญญาณที่เข้ามาสู่ความสัมพันธ์และมีการติดต่อกับลูก – ด้วยพลังของความคิด ความหวังทั้งหมดเหล่านั้นจะสมหวังดังปรารถนาว่าประสบความสำเร็จแล้ว เช่นที่ลูกสามารถเห็นดวงดาวต่างๆในทุกหนแห่งในท้องฟ้าทางกายภาพ ในทำนองเดียวกันลูกจะเห็นดวงดาวแห่งความสำเร็จเปล่งประกายในทุกๆที่ในท้องฟ้าของบรรยากาศของโลก ในปัจจุบันลูกสามารถที่จะเห็นทั้งดวงดาวแห่งความหวังและดวงดาวแห่งความสำเร็จ อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาสุดท้าย ในสภาพสุดท้าย จะมีเพียงลูก ดวงดาวแห่งความสำเร็จในสภาพที่สูงส่งของลูกของการซึมซับอยู่ในความรักของพ่อเท่านั้น สายตาทางจิตและภาพลักษณ์ทางจิตของลูกจะกลายเป็นกระจกที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ทุกดวงวิญญาณจะสามารถมองเห็นภาพสะท้อนของรูปที่เป็นดวงวิญญาณของพวกเขาโดยไม่ต้องเพียรพยายามใดๆ เนื่องจากการได้สัมผัสกับรูปที่เป็นดวงวิญญาณผ่านกระจกนี้ภายในหนึ่งวินาที พวกเขาจะถูกดึงดูดเข้ามาหาพ่อและร้องเพลงยกย่องสรรเสริญพระเจ้าและจะอุทิศจิตสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขาอย่างง่ายดาย “โอโฮ! โชคของท่าน! โอโฮ! โชคของฉัน!” (โชคของพวกเขาช่างมหัศจรรย์เพียงใด) เพราะลูกได้ประสบกับโชคนี้ ลูกจะสละละทิ้งสำนึกของร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางกายของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะสละละทิ้งบางสิ่งเมื่อลูกเปรียบเทียบสิ่งนั้นกับโชคที่ลูกจะได้รับเป็นการแลกเปลี่ยน

ลูกทั้งหมดต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในการสละละทิ้งอย่างง่ายดายนี้และในโชคหรือไม่? หรือลูกต้องการที่จะกลายเป็นผู้ให้? ลูกไม่ได้คิดว่า แทนที่จะเพียรพยายามมานานเป็นเวลาหลายปี ลูกต้องการที่จะกลายเป็นผู้ที่มิประสบกับการสละละทิ้งอย่างง่ายดายและโชคในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกใช่ไหม? สิ่งใดที่ลูกชอบมากกว่า? ลูกจะสัมผัสประสบการณ์นี้อย่างง่ายดายในช่วงเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน แต่ประสบการณ์นั้นจะคงอยู่ได้นานเท่าไร? ยิ่งลูกมีการตระหนักถึงสิ่งนี้ในเวลาอันสั้นมากเท่าไร เวลาที่ลูกจะได้มาซึ่งการบรรลุผลก็สั้นมากตามนั้น ลูกทั้งหมดเป็นมิตรร่วมทางเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จงกลายเป็นผู้ให้แทนที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรและให้แทนประสบการณ์ในเรื่องบุญของลูกแก่ดวงวิญญาณที่อ่อนแอที่จะมาในเวลาสุดท้าย บุญนี้ที่ลูกกระทำในหนึ่งวินาทีโดยผ่านสภาพที่มีพลังของลูกจะทำให้ลูกมีค่าแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาและได้รับการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งวงจร สิ่งนี้เป็นเพราะในตอนท้ายในช่วงเวลาสุดท้าย ทุกดวงวิญญาณจะนำสันติสุขของประสบการณ์สุดท้ายของการบรรลุผล และการเปิดเผยของรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกจากลูกดวงวิญญาณที่

สมบุรณ์พร้อมไปกับพวกเขา และจะพักผ่อนอยู่ที่บ้านเป็นเวลาครึ่งวงจร บ้างก็กลายเป็นปวงประชา บ้างก็กลายเป็นบักกัต (ผู้ทำบักติ) เหตุนี้เองในช่วงเวลาสุดท้าย จุดหมายปลายทางสุดท้ายของพวกเขาจะกลายเป็นบักกัตในยุคทองแดง พวกเขาจะกลายเป็นเพชรพลอยที่สูงส่งของทุกดวงวิญญาณในลูกปะคำของบักกัต บางคนจะมองเห็นลูกอย่างเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก เพราะพวกเขามีสันสการของปวงประชา พวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาในอาณาจักรของลูก ผู้ที่เห็นลูกอย่างเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอย่างที่สุดจะกลายมาเป็นบักกัตของลูก ลูกสัมผัสกับสภาพที่สูงส่งนี้ซึ่งลูกจะสามารถประสบความสำเร็จอันสูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? ในขณะที่รู้ถึงความสำคัญของสมบัติที่มีค่าของความคิด ลูกได้สะสมพลังของความคิดที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าสภาพสุดท้ายของลูกจะเป็นอย่างไร? บัปดาตาจะไปอยู่เหนือเสียงด้วยเช่นกันหรือท่านจะมาสู่เสียง? ฝึกเข้ามาสู่เสียงเล็กน้อยและสภาพของการอยู่เหนือเสียงจะดึงดูดลูกโดยอัตโนมัติ ประตุนั้นที่มีการเปิดคือการอยู่เหนือเสียง ดังนั้นลูกจะมีพิธีเปิดของการเปิดประตูนั้นเมื่อไร? ลูกมีพิธีเปิดมากมายในมรณัน! ดังนั้นบัปดาตาจะทำพิธีเปิดนี้ด้วยตัวท่านเองหรือลูกจะทำสิ่งนี้กับท่าน? ดังนั้นลูกพร้อมหรือยัง? อัจชะ บาบามีการคิดบัญชีของสิ่งนี้ในคราวหน้า บาบาคิดบัญชีกับทุกสิ่งใช่ไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสำเร็จอย่างแท้จริง ถึงผู้ที่เต็มเต็มความปรารถนาที่สูงส่งของทุกคนด้วยพลังของความคิด ถึงผู้ที่แสดงให้เห็นดวงวิญญาณอื่นเห็นรูปดั้งเดิมของพวกเขาด้วยกระจกที่สมบุรณ์พร้อมของตนเอง ถึงดวงวิญญาณบุญที่เปิดเผยพ้อและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรของทุกพลัง บัปดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสส

บัปดาตาพบครู:

ลูกคือกลุ่มของเชวาดารี: ไม่ใช่ครู แต่เป็นผู้รับใช้ พ่อมาครั้งแรกที่นั่นในฐานะผู้รับใช้ด้วยเช่นกัน สมณานามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พ่อได้ให้กับตนเองคือผู้รับใช้โลก สมญาของพ่อเป็นเช่นไร สมญาของลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคโดยอัตโนมัติ เพราะผู้รับใช้หมายถึงผู้สละละทิ้งและดวงวิญญาณทาปาสวี่ ที่ลูกมีการสละละทิ้งและมีทาปาเซีย โชคจะมหาลูกอย่างเป็นผู้รับใช้ของลูก ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นเชวาดารีใช่หรือไม่? อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นครู จงพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ มิฉะนั้นหากลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นครูแล้วเมื่อดวงวิญญาณใหม่ที่มีมามีความก้าวหน้าแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะเริ่มคิดว่าพวกเขาเองก็เป็นครูด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นครู ลูกมีความปรารถนาที่ละเอียดอ่อนของการที่จะได้รับกิตติหรือตำแหน่ง สิ่งนี้ก็เช่นกันเป็นหนึ่งในอุปสรรคที่ใหญ่ของมายา เมื่อลูกเป็นครูลูกต้องการที่นั่นลูกต้องการความเคารพและเกียรติ ผู้รับใช้คือผู้ให้ ไม่ใช่ผู้รับ เมื่อลูกเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือ จงพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ผู้อื่นเช่นกันก็จะอยู่อย่างเป็นผู้รับใช้อย่างสม่ำเสมอเมื่อพวกเขามองเห็นลูก และแล้วก็จะมีการพยากรณ์ของการสละละทิ้งและทาปาเซียนในทุกหนแห่ง ที่ใดมีการพยากรณ์ของการสละละทิ้งและทาปาเซีย ลูกจะมีสภาพของการเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นผู้รับใช้ใช่หรือไม่? เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นครู นักเรียนของลูกก็จะพูดว่าพวกเขานั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็น “ผู้รับใช้” ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นอันดับหนึ่งและทัดเทียมซึ่งกันและกัน ดังนั้นพิจารณาชื่อของตนเองว่าเป็น “ผู้รับใช้” และเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้า รากเหง้าของอุปสรรคทั้งหมดคือการพิจารณาตนเองว่าเป็นครูและยึดเวที ซึ่งในกรณีนี้ลูกทำตามครู และไม่ได้ทำตามพ่อ

ลูกกำลังก้าวหน้า แต่เวลานี้ลูกต้องเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปโดยการใช้วิธีที่ถูกต้อง เมื่อลูกไม่ใช้วิธีที่ถูกต้องอยู่เสมอก็จะมีปัญหาในความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ดังนั้นกลายเป็นผู้ที่นำมาซึ่งการขยายตัวโดยการใช้วิธีที่ถูกต้อง ความพยายามที่ลูกกำลังทำนั้นดีมาก

พบกลุ่ม:

1) ลูกทั้งหมดได้สัมผัสกับรูปของการเป็นตัวของความสุขในขณะที่อยู่ในสำนักของบาบา มหาสมุทรแห่งความสุขหรือไม่? ลูกทั้งหมดเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกเป็นตัวของความสุข; ลูกเป็นนาย แม้ว่าลูกจะอยู่ในโลกแห่งความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นตัวของความสุข; ลูกเป็นนาย ลูกไม่ได้สัมผัสกับคลื่นของความทุกข์ใดๆใช่ไหม? ไม่ว่าจะมีอิทธิพลของความไม่สงบและความทุกข์ในโลกมากเท่าไร ลูกคงอยู่อย่างมีความรักและละวาง เพราะลูกอยู่กับมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกสัมผัสว่าตนเองมีความสุขและแวงไกวอยู่ในชิงช้าของความสุขหรือไม่? อย่าปล่อยให้ความทุกข์ใดๆแม้กระทั่งในความคิดของลูก ลูกผู้เป็นนายเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข อย่าได้มีความคิดใดๆของความทุกข์ ลูกดวงวิญญาณได้ออกจากโลกของความทุกข์แล้วและได้มาถึงยุคบรรจบพบกัน ลูกได้ออกจากฝั่งของโลกเก่าแล้วใช่หรือไม่? ลูกได้ทั้งพวกเขามาหรือลูก

ยังคงอยู่ในโลกแห่งความทุกข์? ลูกไม่ได้มีเชือกใด ๆ ที่ยังคงผูกอยู่ไหม? เชือกทั้งหมดของลูกได้ถูกตัดออกไปแล้วไหม? ในเมื่อเชือกทั้งหมดของลูกได้ถูกตัดไปแล้ว จงเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปในคลื่นของมหาสมุทรของความทุกข์

2) สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่มีโชคอันดับหนึ่ง

- ดวงวิญญาณที่มีโชคอันดับหนึ่งจะเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล
- ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะแกว่งไกวอยู่ในเชิงซ้ำของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของคุณธรรมทั้งหมด สมบัติที่มีค่าทั้งหมด และพลังทั้งหมด
- นับจากนี้ไปดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่ขาดสิ่งใดในชีวิตของเขา ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุดในทุกวินาที ด้วยทุกลมหายใจและทุกความคิด
- ดวงวิญญาณเช่นนั้นสัมผัสกับสภาพที่สูงขึ้นไปในทุกย่างก้าวของชีวิตของเขา
- ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเห็นเพียงแต่สมบัติที่มีค่ามากมายหลายประเภทในทุกหนแห่ง
- ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีความรักอย่างลึกซึ้งกับทุกดวงวิญญาณและจะเป็นของเขาในความสัมพันธ์ที่คงอยู่ตลอดไป (ของการเป็นพี่น้อง)
- เขาจะมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ปรากฏออกมาจากตัวเขาต่อทุกดวงวิญญาณ: ให้ดวงวิญญาณทั้งหลายเหล่านี้มีความสุขและความสงบอย่างสม่ำเสมอ
- ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด: ความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ทศณคติที่ไม่มีขีดจำกัด และเพราะการมีความรักที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาจะเป็นตัวของความสุข
- เพราะการมีความรู้ทางจิต เพราะมีแสงและอำนาจ (light and might) พวกเขาจะรู้จักสันสการ์ของทุกดวงวิญญาณจากบทบาทของพวกเขาในเรื่องของกรรมของพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะได้เห็นและได้ยินอะไร พวกเขาจะมีการละวางและมีความรักในทุกการกระทำกับใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อและมีความสัมพันธ์ด้วย
- เพราะการมีความสัมพันธ์ทางจิตกับทุกคน พวกเขาจะมีสมาธิของสติปัญญา เพราะสมาธินี้ พวกเขาจะมีพลังในการตัดสินใจ พลังในการยอมรับปรับตัว และพลังในการเผชิญ ดังนั้นพวกเขาจะรู้ถึงบทบาทของดวงวิญญาณและบทบาทของพวกเขาเองได้เป็นอย่างดีแล้วจึงเล่นบทบาทของพวกเขา สภาพของพวกเขาจะไม่สั่นคลอน และพวกเขาจะเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
- ดวงวิญญาณที่มีโชคเช่นนั้นจะเห็นทุกความคิด ทุกการกระทำ และทุกสถานการณ์ในขณะที่มันคงอยู่ในสภาพของการเป็นตรีกาลดาชิ (ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) ดังนั้นจึงไม่มีเครื่องหมายคำถามใด ๆ แต่มีจุดพลุสต่ออย่างสม่ำเสมอ
- ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่มีคำถามประหลาดใจกับสิ่งใด: เกิดอะไรขึ้น? ทำไมมันถึงเกิดขึ้น? ไม่; “ไม่มีอะไรใหม่” อยู่เสมอ เหล่านี้เป็นสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่มีโชคอันดับหนึ่ง

3) รูปของงานรับใช้ที่สูงส่งของมหาวีระและงานรับใช้ที่พิเศษของพวกเขา

งานรับใช้พิเศษของมหาวีระคืองานรับใช้ด้วยพลังของความคิด ในตอนต้นผู้คนจะส่งสารกันด้วยนกพิราบ ในทำนองเดียวกันลูกสามารถรับใช้ดวงวิญญาณใดก็ตามด้วยพลังของความคิด ทันทีที่ลูกกดปุ่มของความคิด สารนั้นก็จะไปถึง เช่นที่ลูกสามารถให้ความร่วมมือด้วยพาหนะของภายในร่างกาย ในทำนองเดียวกัน ด้วยพลังของความคิดลูกสามารถแก้ไขปัญหของดวงวิญญาณต่าง ๆ มากมาย บนพื้นฐานของความคิดที่สูงส่ง ลูกสามารถเปลี่ยนความคิดที่ไร้สาระและความคิดที่อ่อนแอของพวกเขา งานรับใช้พิเศษนี้จะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นตามเวลา อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชัยชนะ ที่เอาชนะมายาและเอาชนะโลกด้วยสำนึกรู้ของการเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ เมื่อมายาเห็นลูกที่คิดมากเกี่ยวกับว่าทำไมมายามา และใครที่กลัว เธอก็จะยิ่งจู่โจมพวกเขามากขึ้น ดังนั้นแทนที่จะคิดมากเกินไป จงรักษาสำนึกรู้ของการเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจไว้อย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ รูปเล็ก ๆ ของมายาเหล่านั้นเป็นเครื่องมือในการทำให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ดังนั้นพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ที่เอาชนะมายาและเอาชนะโลกและได้รับชัยชนะเหนือมายา อย่าอ่อนแอ กลายเป็นผู้ที่ยืนความท้าทาย

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับพรที่บริสุทธิ์จากทุกดวงวิญญาณ คงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอมซานติ ***